

Max Kašparů

Člověk má věřit celým tělem

Od anatomického pohledu k biblickému

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Kašparů, Jaroslav Max, 1950-

Člověk má věřit celým tělem : od anatomického pohledu k biblickému /
Max Kašparů. – V Praze : Karmelitánské nakladatelství, 2023. – 92 stran. –
(Malý duchovní život ; svazek 169)

Vydalo Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s.r.o. –

Obsahuje rejstřík

ISBN 978-80-7566-427-3 (brožováno)

* 599.892.32 * 611.1/.9 * 611 * 27-423.79 * 27-4 * 316.3/.6 * 27-662:3 * 304.9

* 2-231 * 27 * (049) * (0:82-4)

- člověk – křesťanské pojetí
- části lidského těla – křesťanské pojetí
- anatomie člověka – křesťanské pojetí
- křesťanská víra
- křesťanský život
- člověk a společnost – křesťanské pojetí
- křesťanství a společnost
- kritika společnosti – křesťanské pojetí
- biblické citáty
- pojednání
- úvahy

27-4 - Praktická teologie. Morální teologie [5]

© KatMedia, s. r. o., Praha, 2023

ISBN 978-80-7566-427-3

SEDM ČÁSTÍ LIDSKÉHO TĚLA

Předmluva

Hlava, ústa, oko, ucho, ruka, noha, srdce. Sedm částí našeho těla, na jejichž zdraví i existenci závisí kvalita našeho života, ba dokonce život sám. Každá jednotlivá část nese v lékařsko-anatomickém slovníku i v biblickém textu svůj smysl i přenesený význam.

Na téma sedmi částí lidského těla bylo formulováno snad nejvíce citátů, aforismů a pouček. Dovolím si ocitovat jedinou, která vypovídá o tom, že v našem těle všechno souvisí se vším: „Nikdy nedovol úspěchu, aby ti vstoupil do hlavy, a nikdy nedovol neúspěchu, aby ti vstoupil do srdce.“

Ale pojďme od onoho anatomického k tomu biblickému. Apoštol Pavel píše: „Oko nemůže říci ruce: ‚Nepotřebuji tě!‘ Ani hlava nemůže říci nohám: ‚Nepotřebuji vás!‘“ (1 Kor 12,21).

V tělesném i duchovním životě souvisí všechno se vším, i tělo a duše tvoří jeden celek.

Vždyť člověk má věřit celým svým tělem:

hlavou – protože víra má být rozumná, ne pošetilá;
ústý – protože víra má hovořit o Kristu (a s Kristem);
očima – protože víra má vidět znamení doby a nemá
být slepá;
ušima – protože víra má slyšet hlas potřebných;
rukama – protože víra má být činorodá, ne lenošná;
nohama – protože víra nemá stát na místě;
srdcem – protože víra má být laskavá, ne studená.

III. Oči

Pro člověka nejdůležitější ze všech pěti smyslů. Ale také smysl, který nás, byť je oko anatomicky v pořádku, nejvíce klame.

Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem (1 Sam 16,7).

Ať už prostřednictvím iluze, halucinace, klamu, pa-obrazu, živou představivostí, pareidolií nebo synestezií. Přestože je to orgán zrádný, nejvíce mu věříme. To dokazujeme slovy: „Viděl jsem to na vlastní oči.“

1. Úhel pohledu

Posadí-li se ke stolu, na kterém je položený list bílého papíru, proti sobě dva lidé a jeden z nich na něj napíše číslo 8, jde z pohledu obou o číslo stejné hodnoty. Totéž platí, pokud jeden napíše číslo 0. Z obou stran je oba vidí stejně.

Jiná situace nastane, napíše-li jeden z nich číslo 9. V tu chvíli je ten druhý vidí jako číslo o třetinu menší. Jde o úhel pohledu.

Proto vidí jinak hromadu uhlí prodejce paliva a jinak ekolog. Jinak vidí kaluž vody na chodníku dospělý muž a jinak ji vidí malý chlapec.

Rozdílné pohledy jsou statisticky nejčastějším důvodem k dohadům, sporům, hádkám, ba i válkám. V politice, sportu, etice, náboženství i v rodinném a manželském životě.

Kristus doplňuje úhel pohledu ještě o třetí rovinu vidění.

Hledí-li naše oko na nějakou věc, je schopno pojmenovat její tvar, podobu nebo barvu, není tedy ničím víc než kamerou.

Hledíme-li na stejnou událost rozumem, měli bychom hledat více než jen pojmenování tvarů nebo barev. Měli bychom vidět a pojmenovat souvislosti.

A hledíme-li na stejnou událost srdcem, měli bychom hledat ještě něco navíc než v předchozích dvou aspektech. Hledat pojmenování Boží výzvy k mé vlastní odpovědnosti za viděné.

Ježíš řekl: „Přišel jsem na tento svět k soudu: aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí“ (Jan 9,39).

2. Pohled přes hranici

Nedávno mi jeden můj přítel vyprávěl anekdotický příběh. Když se znovu vyměřovala rusko-finská hranice, stalo se, že nová hraniční čára dělila pozemek jednoho sedláka na dvě stejné části. Dostal tedy na vybranou: buď nechá svůj domek připojit k Rusku, nebo k Finsku. Záleží na něm, kudy chce, aby vedla hranice. Sedlák si nechal čas na rozmyšlenou, a když se úředníci po čase přišli zeptat, jak se rozhodl, odpověděl: „Radil jsem se se svojí ženou a ta mi řekla, abychom raději zůstali ve Finsku, protože v Rusku jsou až čtyřicetistupňové mrazy.“

Na toho sedláka si vzpomenu pokaždé, když se setkám s lidmi, kteří vidí za hranicemi vlastního názorového světa samé špatnosti. Stačili si vybudovat svoji představu o těch druhých, vytyčili si mezi nimi hranice, a dokonce se těší z toho, že nejsou jako ti „na druhé

straně, za čarou“. Vidí svět, a přece ho nevidí, slyší hudbu, a přece ji neslyší.

Jen považte: K čemu je nám filozofie? Vždyť ti filozofové nejsou nic jiného než podivná individua štítící se pořádné práce, a proto jen nesrozumitelně tlachají.

K čemu je nám vážná hudba? Vždyť ti hudebníci jsou darmošlapové, kteří jen vržou na housle, a operní zpěvačky vřeští jak pominuté divoženky.

K čemu je nám výtvarné umění? Vždyť všichni malíři jsou stejně jen mazalové.

K čemu je nám víra? Vždyť církve je stejně jen banda rozumově omezených podivínů, kteří věří báchorkám.

Dobře, že jsme za hranicemi a s tou prapodivnou sebrankou darmožroutů, která nám stejně jen ujídá ze společného koláče, nemáme nic do činění. Ještě se tak od nich nakazit jejich primitivní omezeností!

Vytvořili jsme si přece svoje názory, svoje pravdičky, máme na všechno svoje vysvětlení, máme své televizní Árony a bůžky, svá jídla i pití a nevázané hry, klaníme se svým zlatým telatům a jsme rádi, že jsme nedopadli tak uboze jako ti, kteří stojí za naší hranicí.

Praxe ukazuje, že hloupý věří rčení, že za sousedovým plotem je sladší ovoce. Hloupější věří zvěstem, že za hranicemi naší země jsou lepší politici. A nejhloupější věří tomu, že názor na svět, který si doma samodělně uplácal a lopotně obehnal ostnatým intelektem, je ze všech nejmoudřejší.

Až vstoupíš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, ne-
uč se jednat podle ohavností oněch pronárodů. Ať se u te-
be nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou
dceru ohněm, věstec obírající se věštbami, mrakopravec
ani hadač ani čaroděj ani zaklínač ani ten, kdo se doptává

duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání ony pronárody. Budeš se dokonale držet Hospodina, svého Boha (Dt 18,9–13).

3. Zavřené oči

„Nezavírejme oči před aktuálními hrozbami a přijměme skutečnost, že se společnost zmítá v problémech, že pocit bezpečí je jen iluze a v podstatě už jsme ve válce.“ Takový byl vzkaz ekonomických a vojenských expertů, kteří se sešli nedávno v Poslanecké sněmovně na konferenci Bezpečnost budoucnosti.

Pokud v této zemi žijeme delší dobu a nehrajeme si na slepou bábu, můžeme vidět válku den co den na každém kroku. Představa, že konflikt musí být doprovázený střelbou a výbuchy munice, už dneska neplatí. Čím tišší je válečný konflikt, tím je jeho efekt zákeřnější.

Nezuří zde boje mezi východem a západem, ani severem a jihem, ale mezi čím dále se zvyšujícím počtem deprivantů a zbytkem slušné společnosti. Dochází k dennodenní likvidaci nenarozených již narozenými, k domácímu násilí silnějších na slabších, k týrání dětí vlastními rodiči na straně jedné a k týrání rodičů vlastními dětmi na straně druhé. Velkého rozměru nabývá válka člověka, zvláště mladého, se sebou samým. Projevuje se v podobě toxikománie, alkoholismu, hazardu se životem a sebevraždami. Mezi tiché válečné konflikty je možné počítat také zbídačování jednotlivců i národů mocnými tohoto světa, politikaření, vydírání, nadržování druhým, nespravedlivé mzdy, zneužívání žen a pohoršování dětí.

OBSAH

Předmluva	7
Co je anatomie?	8

I. HLAVA 11

1. Hlava na svém místě	13
<i>Diagnóza</i>	14
<i>Místo domu barabizna</i>	16
<i>Terapie</i>	17
2. Ponechat si hlavu na krku	18
<i>Plavat proti proudu doby</i>	19
<i>Víra</i>	20
<i>Věrnost</i>	21
<i>Statečnost</i>	22
3. Anatomie vykopané moudrosti	23
4. Panák	26
5. Tři rady	28

II. ÚSTA 31

1. Upřímné vyznání	32
2. Síla podvědomí	33
3. Odklad školy křesťanského života	33
4. Všechno začíná v hlavě	37
5. Slova, slova, slova... ..	38

III. OČI 41

1. Úhel pohledu	42
2. Pohled přes hranici	43
3. Zavřené oči	45
4. Maximalista	46
5. Krátkozrakost	47

IV. UŠI	51
1. Krabice	52
2. Ticho	55
3. Je lépe jednou vidět... ..	56
4. Sobecká hluchota... ..	57
5. Proroci	60
 V. RUCE	 63
1. Prst	64
2. Ježíšovy siločáry	65
3. Kam směřují naše ruce?	66
4. Druhý dech	66
5. Děravé dlaně	67
 VI. NOHY	 71
1. Lucerna a hůl	72
2. Benzinová pumpa	74
3. Cesta ke chrámu	75
4. Cesta na kopec	76
5. Boty	77
 VII. SRDCE	 81
1. Centrum	82
2. U, nebo A	84
3. Duchovní EKG	85
4. Ze srdce, ne z hlavy	85
5. Polotovar	87
<i>Víra „v cosi“</i>	88
<i>Víra „v kdeco“</i>	89
<i>Víra „jak kdy“</i>	89
<i>Víra „jak v co“</i>	90
<i>Víra „jak kde“</i>	90
 Rejstřík biblických citátů	 92

Max Kašparů

Člověk má věřit celým tělem

Od anatomického pohledu k biblickému

Vydalo Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.,
v Praze roku 2023 jako svou 2535. publikaci

V edici *Malý duchovní život* svazek 169

Redigovala Markéta Protivánková

Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Snímek na obálce Commons.wikimedia.org (Auguste Rodin,

Le Penseur, 1881–1882, socha v pařížském Musée Rodin)

Snímky v knize Unsplash.com (s. 6: Vidar Nordli-Mathisen;

s. 10: Gabriella Clare Marino; s. 30: FotoFlo; s. 40: Mitchell Luo;

s. 50: Thomas Dumortier; s. 60: Taylor Smith; s. 70: Matt Seymour;

s. 80: Nick van den Berg)

Snímek autora na přední záložce Robert Tichý

Obálka Václav Peták

Grafická úprava a sazba Studio Jakub Kubů

Tisk Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

*Knihy Karmelitánského nakladatelství zakoupíte na eshop.cirkev.cz
a v síti kamenných Karmelitánských knihkupectví
(eshop.cirkev.cz/prodejny).*